

"Rodbehandling" af kaktus og sukkulenter

Som kaktus og sukkulentdyrker har man ofte brug for at kunne etablere nye rødder på en kær plante, der af en eller anden grund har mistet disse. Måske har man fået en stikling af en eftertragtet plante, eller man har på Internettet købt planter, som også behøver en "rodbehandling". Der er blevet skrevet meget om de bedste metoder til at lykkes med forehavendet og jeg har gennem årene prøvet rigtig mange af dem. Jeg er nået frem til nogle metoder, der fungerer rigtig fint for mig.

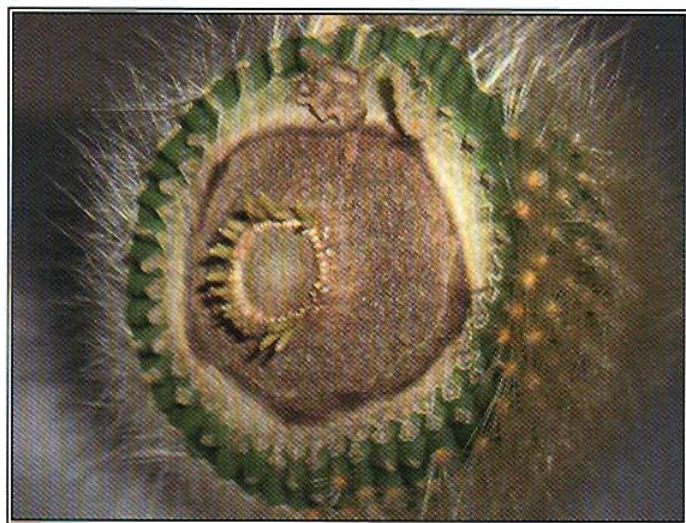
Hvis det drejer sig om planter, der har mistet rødderne, og hvor der er begyndende rådneskab, er det altid meget vigtigt at skære helt tilbage til friskt væv, således at alt dødt eller råddent materiale er fjernet. Hellere for meget end for lidt! Husk at bruge en steril skalpel eller kniv, der skal være meget skarp. Snittet skal være formet som en keglestub, ligesom en blyant hvor spidsen er knækket. Dette er vigtigt, fordi et helt lige snit på grund af fordampning og væsketab vil ende med at blive hult efter tørring.

En *Parodia* hvor man tydeligt kan se keglesnittet

Dette vil gøre det vanskeligt at få kontakt til substratet, som planten skal danne rødder i. Hvis planten er stor og er blevet skåret meget tilbage, kan den på trods af keglesnittet alligevel blive hul, så det kan være nødvendigt at skære kanten yderligere lidt tilbage efter tørring og så lade den tørre endnu engang.

For at tørre snitfladen anbringer jeg planten i en rengjort potte af en passende størrelse, så den kan hænge i siderne, uden at snitfladen rører ved noget. Brug eventuelt noget avispapir eller lignende som støtte for at få planten til at stå sikkert. Planten placeres nu et tørt sted, ikke i direkte sol, og skal blive stående, til der er dannet en tør skorpe (kallus) på snitfladen. Vær tålmodig og lad den stå længe nok!

En færdigbehandlet *Mammillaria* klar til næste step. Som man kan se, kan den næsten ikke vente med at lave rødder. *Mammillaria* er dog også nogle af de meget nemme.

Jeg fik for nogle år siden foræret en noget misligholdt kaktussamling. En del planter blev kastet på komposten, men en anden del var egentlig ganske flotte i den øverste del, men ekstremt forkorkede og indskrumpede på den nederste del. Nogle af kuglekaktusserne var blevet til søjler, ikke noget kønt syn! Planterne blev alle skåret kraftigt tilbage, nogle så der var under $\frac{1}{4}$ tilbage. De fleste overlevede kuren, fik fine rødder og er i dag blevet til seværdige kaktusser.

Hvis det handler om især (dyre) importplanter, som er ankommet uden rødder, men som ellers er tørre med et fint kallus, vælger jeg i første omgang ikke at skære i dem, men går direkte til næste step.

En *Mammillaria* der er blevet skåret meget tilbage

Efter tørring skal planten anbringes i et eller andet egnet substrat, der for at stimulere roddannelsen, kan holdes jævnt fugtigt. Gennem mange år har jeg til mindre planter brugt et lille glasakvarium med et 5 cm tykt lag islandsk lava i bunden. Lavaen er porøs og holder godt på fugtigheden uden at være drivvåd. For at minimere fordampningen lægger jeg en plexiglasplade på som låg, der ikke slutter helt tæt. Når luftfugtigheden i akvariet hele tiden er meget høj, fremmes roddannelsen, samtidig med at man undgår, at planterne bliver dehydrerede. Planterne anbringes i akvariet og skal sikres en god kontakt mellem snitfladen og det fugtige substrat ved f.eks. at "bore" planten ned. Akvariet med planterne placerer jeg i drivhuset i fuld sol.

Man skulle tro, at planterne derved kunne blive forbrændte, men på grund af den høje luftfugtighed i akvariet, er der altid dug på indersiden af glasset, så man undgår forbrændinger.

Når planterne er placerede gælder det om at være tålmodig! Lad være med at tage planten op for lige at se, om der er dannet rødder. Der er måske allerede dannet små, spæde rødder, du rykker i stykker, når du tager planten op. Vent til du kan se tydelig vækst i toppen af planten, og først da kan du meget forsigtigt grave den op med en ske.

Som nævnt har jeg i mange år brugt islandsk lava i mit akvarium, men for et par år siden fik

jeg fat i en sæk Vermiculite, et meget let og porøst vulkansk materiale, som jeg nu bruger i stedet for lavaen. Det virker tilsyneladende endnu bedre end lavaen, og har den fordel, at på grund af at det er så let og porøst, er der mindre risiko for at beskadige de nydannede rødder, når planten tages op.

Til de større planter bruger jeg ikke mit akvarium, men sætter dem i stedet i en plastpote af passende størrelse. Jeg fylder potten helt op til kanten med Vermiculite og presser derefter den forbehandlede plante ned i potten. Vermiculiten er som nævnt så blød og porøs, at den ved denne proces komprimeres en smule og danner god kontakt til snitfladen på planten. Potten med plante stilles derefter i en underskål med høj kant, så der er plads til en rimelig mængde vand. Nu hældes der vand i underskålen, indtil Vermiculiten ikke suger mere. Husk at hælde evt. overskydende vand bort. For at fremme roddannelsen og for ikke at planten skal dehydrere, anbringer jeg et eller andet "minidrivhus" i form af en overskåret 2 liters colaflaske eller tilsvarende over potte og underskål.

***Notocactus
uebelmannianus*
i mini drivhus**

Hvis planten er for stor til colaflasken, bruger jeg en plastpose, der er samlet i toppen og holdt oprejst med et eller andet stativ. For at kontrollere, om der er dannet rødder,

kan man løfte potten og se, om der er kommet fine rodspidser til syne i hullerne i bunden af potten.

Med ovennævnte metode har jeg i denne sommer haft stor succes med 3 stk. *Copiapoa*, som jeg købte på årsmødet i Grindsted i år. Efter kun 14 dage var der på alle tre planter vokset

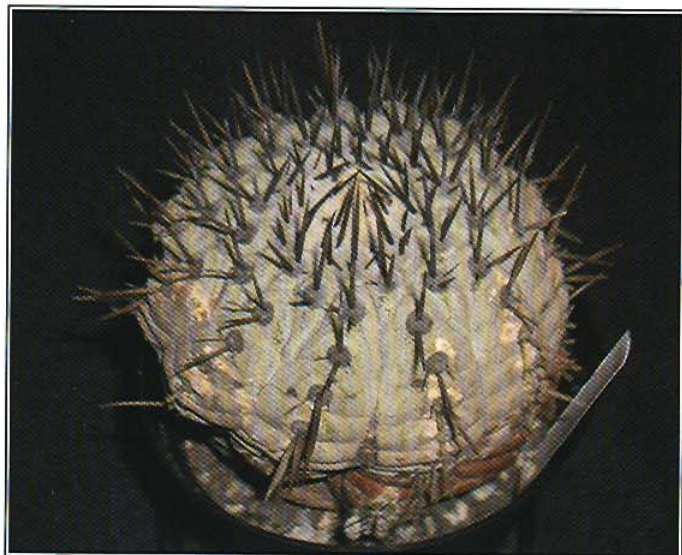
rødder ud gennem hullerne i potten. Der er tale om meget gamle naturindsamlede importplanter, der tilsyneladende ikke har haft rødder i meget lang tid.

Copiapoa cinerea med nye rødder

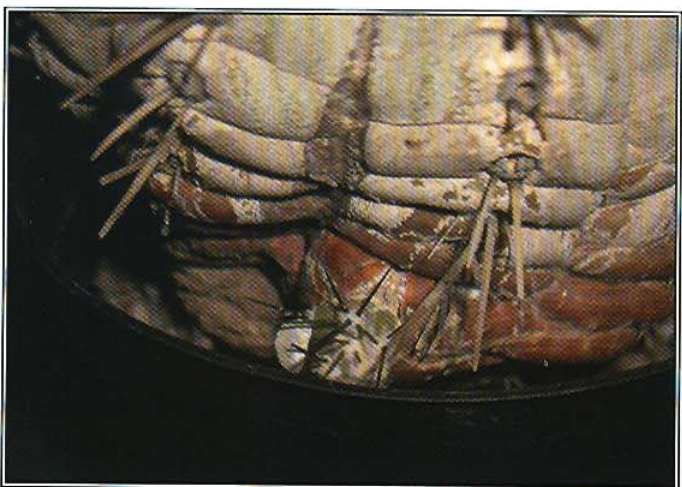
Copiapoa columna alba med nye rødder

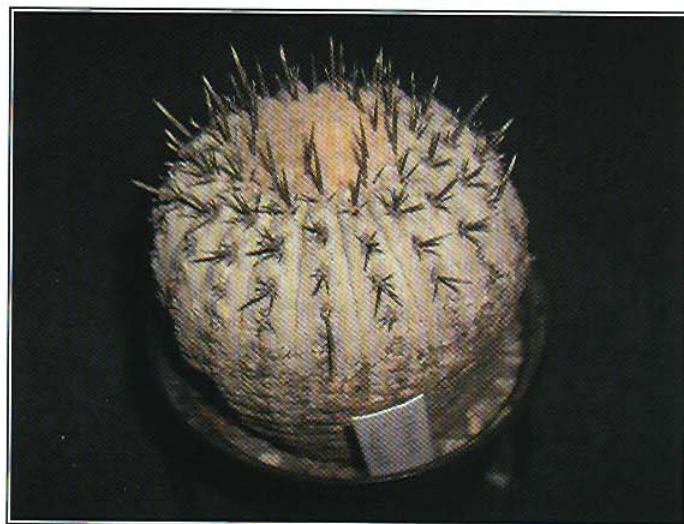
Samme plante efter plantning

Samme plante efter plantning

Samme plante igen, der viser nyvækst. Den har lavet et lille ekstra hoved, som *Copiapoa* har for vane at gøre.

Copiapoa cinerea. Er den ikke flot?

Dette var lidt om, hvorledes jeg "rodbehandler" mine planter. Der er sikkert blandt jer nogle, der har opfundet andre metoder, der virker lige så godt.

Christian Lorentsen